

Райна.

Съ черныя онзи Арменецъ ли? Богъ го е шоразилъ.

Тулла.

Не ся гневи, княгыню: кое-то е опрѣделено отъ честь-тъ ти трѣбва да стане. Виждь, помысли си не ли е тѣй.

(Чюва се звѣтъ, Тулла си отива).

ЯВЛЕНИЕ III.

РАЙНА, НЕДА (дохожда).

Райна.

Що е това Недо! Защо ся бие камбана!

Неда.

Не знаѣжъ, честита княгыньо.

Райна.

Да не бы да ся събиратъ за войнжъ?

Неда.

Като за бой приличя. Нъ дано да не е. По всичкы-тѣ черквы звѣнятъ жялно, съще като за покойнѣ-тъ царицѣ, майкѣ ти, кога ся вѣчно отдѣли отъ насъ.

Райна.

Охъ, Боже! Радвахъ ся и азъ на свѣта до кога-то майка-ми бѣше жива; отъ както тя ся поминжъ, животъ-тъ ми е тъмень — на мѣсто радость, горчивы съззы; на мѣсто веселѣжъ, люты